

Efter tillægsprotokollens *artikel 9, stk. 2, 1. pkt.*, kan en stat, der i medfør af Europarådets korruptionskonventions artikel 37, stk. 1, har forbeholdt sig ret til helt eller delvis at undlade at fastsætte, at det er en strafbar handling efter national ret for en udenlandsk tjenestemand at begå passiv bestikkelse som nævnt i konventionens artikel 5, i forbindelse med undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumentet vedrørende tillægsprotokollen forbeholde sig ret til helt eller delvis at undlade at fastsætte, at det er en strafbar handling efter national ret for en udenlandsk voldgiftsdommer eller nævning at begå passiv bestikkelse.

Danmark forbeholdte sig ikke i forbindelse med undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument vedrørende Europarådets korruptionskonvention ret til helt eller delvis at undlade at fastsætte, at det er en strafbar handling efter national ret at begå passiv bestikkelse som nævnt i konventionens artikel 5.

Efter tillægsprotokollens *artikel 9, stk. 2, 2. pkt.*, finder ethvert andet forbehold taget i medfør af korruptionskonventionens artikel 37 tilsvarende anvendelse på tillægsprotokollen, medmindre staten i forbindelse med undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument vedrørende tillægsprotokollen tilkendegiver andet.

I forbindelse med Danmarks deponering af ratifikationsinstrumentet vedrørende Europarådets korruptionskonvention forbeholdt Danmark sig i medfør af korruptionskonventionens artikel 37 sig ret til (1) helt eller delvis at undlade at fastsætte, at det er en strafbar handling i henhold til national ret at handle som nævnt i konventionens artikel 12 (»handel med indflydelse«), (2) at betinge straffemyndigheden i de i artikel 17, stk. 1, litra b, 1. led, omhandlede tilfælde (egne statsborgere) af, at forholdet også er strafbart efter lovgivningen i det land, hvor forholdet blev begået, samt (3) at afslå retshjælp efter konventionens artikel 26, stk. 1, hvis begæringen vedrører en forbrydelse, som Danmark anser som en politisk forbrydelse.

Tillægsprotokollens *artikel 10-14* indeholder bestemmelser om ikrafttræden m.v.

6.2. Gældende ret

6.2.1. Regler om bestikkelse af personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, findes i straffelovens §§ 122 og 144. Disse regler suppleres af straffelovens § 299, nr. 2, om bestikkelse i private retsforhold (returkommission).

6.2.2. Straffelovens § 122 angår den såkaldte aktive bestikkelse. Efter bestemmelsen straffes den, som uberettiget yder, lover eller tilbyder nogen, der virker i dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv, gave eller anden fordel for at formå den pågældende til at gøre eller undlade noget i tjenesten, med bøde eller fængsel indtil 3 år.

Straffelovens § 144 angår den såkaldte passive bestikkelse. Bestemmelsen fastsætter, at når nogen i udøvelse af dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige en gave eller anden fordel, straffes den pågældende med bøde eller fængsel indtil 6 år.

Udtrykket »offentlig tjeneste« omfatter bl.a. dommere og andre ansatte ved domstolene. Endvidere omfattes beskæftigelse i forvaltningen. Ansatte i særlige forvaltningsenheder, f.eks. Danmarks Nationalbank, er normalt også omfattet af udtrykket »offentlig tjeneste«. Det samme gælder medlemmer af udvalg og råd, der er oprettet i henhold til lov.

Ansættelsesforholdets eller funktionens nærmere karakter er uden betydning for anvendelsen af straffelovens §§ 122 og 144. Således er f.eks. tjenestemandsansatte, overenskomstansatte, kontraktansatte, midlertidigt ansatte og deltidsbeskæftigede omfattet af bestemmelserne.

Udtrykket »offentligt hverv« omfatter både tilfælde, hvor hvervet beror på valg, og tilfælde, hvor hvervet beror på kontrakt eller pligtmæssig tjeneste. Udtrykket omfatter bl.a. hverv som f.eks. nævning, domsmand eller sagkyndigt retsmedlem (f.eks. en lægdommer i en boligretssag). Udøvelse af »offentligt hverv« antages normalt også at foreligge i tilfælde, hvor funktioner på det offentliges vegne udøves i virksomheder, der er organiseret som erhvervsdrivende selskaber. Desuden kan der i særlovgivningen være fastsat bestemmelser, der gør bl.a. straffelovens § 144 anvendelig på virksomhed, der kræver autorisation, f.eks. advokater og advokatfuldmægtige, jf. herved retsplejelovens § 129.

Udtrykket »udenlandsk offentlig tjeneste eller hverv« omfatter personer, der udøver en offentlig funktion for et andet land, herunder for en offentlig styrelse eller en offentlig virksomhed.

Udtrykket »international offentlig tjeneste eller hverv« omfatter bl.a. tjeneste og hverv ved De Europæiske Fællesskaber og vil derfor f.eks. kunne finde anvendelse i forhold til fællesskabstjenestemænd. Udtrykket omfatter endvidere bl.a. medlemmer af EU-Kommissionen, Europa-Parlamentet, EF-Domstolen og De Europæiske Fællesskabers Revisionsret samt anden international offentlig tjeneste m.v., f.eks. i